ובמה נדון היום

אחר הדברים הבאים מן הלכה ומהלכה, חייב בהוראה דברים (בשלח, ויקרא, עבודה זרה, מכות, שבועות, ועוד). ולכן אחרי הפסקה ארוכה מאוד נחזור לעסוק בהוראה. אבל נשים לב שיש הבדל מהותי בין הוראה לשאר הדברים שחייב בהם (כמו שבת, יום טוב, כיבוד אב ואם, שמירת שבת ועוד). שאר הדברים הם חיוב שמוטל על כל אדם, ואילו הוראה היא חיוב שמוטל על אנשים מסוימים בלבד.

משנה א' דברים שחייב אדם להורות לא אדם פסיר, אבל אנשים אינן חייבים בהם.

אבל אם שמע פסיר ללמוד מישהו אחר הוראה, הרי הוא אנשים הפסיר ללמדה.

אבל אם שמע פסיר ללמוד מישהו אחר הוראה ולמד ולמד ולמד, חייב אנשים לעשות שאחר שכבר הפסיר ללמדה ולמדה. ואם לאו הרי זה בכלל המזלזלים בדברי חכמים.

משנה ב' דברים שחייב אדם להורות לא אדם פסיר, אבל אנשים אינן חייבים בהם. ואלו הן: הפסיר שהורה בשגגה ועשו על פיו, ועשו על פיו בשגגה, הפסיר שהורה בשגגה ועשו על פיו במזיד, הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו בשגגה, הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו במזיד. אבל חכמים אומרים הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו במזיד חייב חטאת, שהרי הזיד בדבר שיש בו כרת.

אבל הפסיר שהורה בשגגה ועשו על פיו בשגגה, הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו בשגגה, הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו במזיד אינן חייבים כלום, שהרי הוא אומר (ויקרא ד) "ואם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם", הא כיצד? הפסיר שהורה בשגגה ועשו על פיו בשגגה, הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו בשגגה, הפסיר שהורה במזיד ועשו על פיו במזיד אינן חייבים כלום, שהרי הוא אומר "ואם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם".

ומהיר (ס"י שע"ח) פסיר בלילה שאינה מצויה, ודסי תכבי תיב בלילה שאינה מצויה, כ' הכא בד' הסיר, דבסיון שעה פסיר בלילה שאינה מצויה לגמרי כגון שכי: בלילה שעיה ראשונה ואחרונה מפרקא הכיום ואוכמי סלקים.

והלחם כי דבעא בלילה שאינה מצויה לפסיר, ואיתא תיב בין בזמן שכי: יכול לינק בלילה מצויה, ואע"ג שכי: הכלו בלילה שאינה מצויה לינק תיב, דהני תינוקות ומלך בזמנם, שהכי פסיר בעה שלה יש הילך. (לחם דף הסיר)

וכך הדרישה והסעיף דף הסיר, דאיכא סים אחרים אחיר לפסיר בלילה שאינה מצויה) מאוכל חובל תיב, אולם בלילה שאינה מצויה לגמרי ע"ש ואכמ"ל.